

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2005/06
28.06.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Соње Бркић, Слађане Накић-Момировић и Власте Јовановић, чланова већа, у парници АА, коју заступа АБ, адвокат, против тужене ББ, коју заступа БА, адвокат, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.2447/05 од 19.05.2006. године, у седници одржаној 28.06.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље, изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.2447/05 од 19.05.2006. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Темерину П.93/03 од 29.04.2004. године: 1) делимично је усвојен тужбени захтев; 2) обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде штете због претрпљеног страха исплати износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 29.04.2004. године, као дана пресуђења до исплате, те да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 46.115,00 динара; 3) у преосталом делу преко досуђеног износа на име претрпљеног страха до износа од 45.000,00 динара, као и у делу накнаде штете на име претрпљеног душевног бола због наружености у износу од 40.000,00 динара, тужбени захтев се одбија; 4) приговор застарелости уложен од стране тужене 20.03.2003. године се одбија.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж.2447/05 од 19.05.2006. године: 1) усвојена је жалба тужене и првостепена пресуда преиначена у делу којим је обавезана тужена да исплати тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха износ од 20.000,00 динара са каматама и трошковима поступка, утолико што се у том делу тужбени захтев тужиље одбија; 2) жалба тужиље се одбија као неоснована; 3) обавезује се тужила да туженој накнади трошкове поступка у износу од 41.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.05.2006. године до исплате, док се са вишком захтева у делу трошкова тужена одбија; 4) захтев тужене за накнаду трошкова одговора на жалбу се одбија.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао пресуду у побијаном делу у границама овлашћења из чл.386. раније важећег ЗПП, који се примењује на основу чл.491. став 1. и 4. ЗПП ("Сл.гласник РС" бр.125/04) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.354. став 2. тач.11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је 28.11.1997. године дошла у фризерски салон тужене да своју у црвено обојено косу офарба у плаво. Тужена ју је упозорила да ће у овом случају њена боја бити шарена и неуједначена и да ће се врхови косе крзати и кидати, али је тужила остала при свом захтеву. После првог третмана од кога је коса остала неравномерно обојена, тужена је поново офарбала тужиљу на мокру косу, ради изједначавања боје. Већ током фенирања тужиљина коса је почела да се крза и ломи, на шта тужила није реаговала, већ је платила услугу и напустила салон. Када је тужила сутрадан код своје куће поново опрала косу, она је услед прања почела масовно да опада. Тужила је у том моменту претрпела страх јакон интензитета због бојазни да ће јој коса потпуно опати. Пре него што се подвргла овом хемијском третману косе, тужила је имала косу дужине до 60 сантиметара, али је због масовног опадања косе морала да се ошиша на потпуно кратку фризуру. Због опадања косе тужила се није одмах обратила лекару, већ се дерматологу обратила после више до годину дана од штетног догађаја (29.01.1999. године), а лекар је утврдио да није дошло до трајног оштећења корена длаке и да не постоји обољење. У моменту штетног догађаја тужила је имала 19 година, била је честа муштерија тужене, која јој је пре тужбе исплатила 100 ДЕМ, као и дала поклоне у вредности од преко 50 ДЕМ, да не би дошло до подношења тужбе.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио захтев тужиље за накнаду штете због претрпљених душевних болова због наружености, а делимично усвојио тужбени захтев за накнаду штете због претрпљеног страха у износу од 20.000,00 динара, одбивши тужбени захтев до траженог износа од 45.000,00 динара. Одлучивши по жалбама парничних странака првостепени суд је

траженог износа од 10.000,00 динара. Одлуку оуки по жалобама партијних странака, другостепени суд је жалбу тужиље одбио у целости као неосновану, а усвојио жалбу тужене и првостепену пресуду преиначио тако што је одбио захтев тужиље за накнаду штете по основу претрпљеног страха.

Тужиља се у ревизији неосновано позива на погрешну примену материјалног права. Код тужиље није дошло до наружености као последице агресивног хемијског третмана којем је била изложена. То што је тужиља своју дугу косу ошишала на кратко се не би могло сматрати правно признатим обликом штете из чл.200. став 1. Закона о облигационим односима. Не само да код тужиље није дошло до трајне наружености, већ, као што су то нижестепени судови правилно утврдили, ни до привремене наружености, а свакако не оног степена који би оправдао досуђивање накнаде по основу претрпљених душевних болова. Промена фризуре, а што је последица фарбања косе у фризерском салону тужене (а и то привремено), не представља такву промену естетског изгледа која би се могла квалификовати као наруженост. Субјективна представа оштећеног лица о сопственом изгледу не може настати промену учинити објективном категоријом какву представља наруженост, као заштићено добро у смислу чл.200. ЗОО.

Правилно је поступио другостепени суд када је захтев за накнаду штете због претрпљеног страха одбио због застарелости. Код утврђене чињенице да је тужиља страх доживела сутрадан по извршеном третману, односно 29.11.1997. године када је коса почела масовно да јој опада, а тужбени захтев по овом основу поставила тек поднеском од 08.10.2001. године, правилно је другостепени суд закључио да је потраживање накнаде штете по овом основу застарело у смислу чл.376. став 1. ЗОО.

На основу одредбе чл.393. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа-судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

вг